

משימה קשה

וו. סוטייב

פילון לוס קיבל מצלמה ליום הולדתו. וכמובן הוא נעשה מיד לצלם ממש. ימים שלמים הלך עם מצלמה על הלחצן. תחילה לוס צילם את כולם לפי התור. על ענף יושב תוכי - צ'יק, וצולם. אנטיילופה יוצאת מבין שיחים - צ'יק, כבר יש תמונה. אחר כך החיות בעצמם באו אליו.

הבהמות בולוצ'קה ביקש צילום לתעודת האופי. וזה בהכרח בפרופיל.

נחש טבעות אודריה כתב ספר בשם "הפגישות שלי" והיה לו נחוץ צילום לעטיפה.

גור נולד לנמר קיסי. איך אפשר לא לצלם אותו? כשיגדל תהיה לו מזכרת.

בכל מקום שמעו על הצלם המעולה. וכך מוקדם בבוקר אחד דפקו על דלתו של פילון לוס.

"מי זה? נא להיכנס!" אמר הפילון.

"אני לא מפריע?" נשמע קולו של קוף בלתי מוכר, שהוריד כובע והשתחוה.

"אין דבר. אני כבר לא ישן" ענה לוס וקם ממיטה "במה אוכל לעזור?"

"אני בעניין חשוב. שלחו אותי מעיתון 'הרבה על לא כלום'. אתה בוודאי קורא את העיתון?"

"הממ.. אני מעדיף סיפורי מרגלים, אבל אבא שלי..." "לא חשוב. המנהל שלי, אני מתכוון לעורך העיתון,

שמע הרבה עליך, וחושב שאתה כצלם מעולה." "טוב, אלה שמועות."

"אל תהיה צנוע. ולעניין עצמו. אנו זקוקים לצילומים... של שמש.. במזג אוויר יפה."

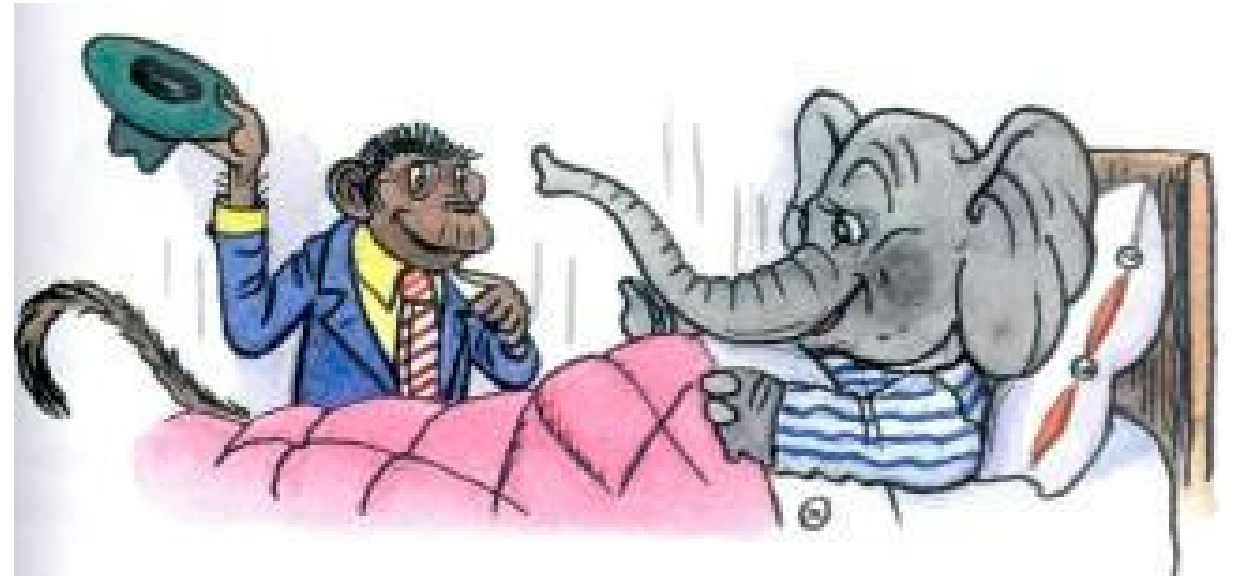
"נו, ביום גשום בוודאי לא רואים שמש."

הקוף בננס חבש את כובעו, השתחוה והלך. והפילון לוס צילם את השמש במשך כל היום. מזג האוויר היה נהדר. מעגל זהוב של השמש זרח מעל המרקע הכחול של השמיים. אך אף צילום לא הצליח. כל הסרטים יצאו שרופים. כישלון מוחלט. חרפה! עשרה סלילים של סרטים - והכל לשווא. לוס התעצב מאוד וכמעט ובכה מצער. מה עכשיו יגיד עליו בננס?

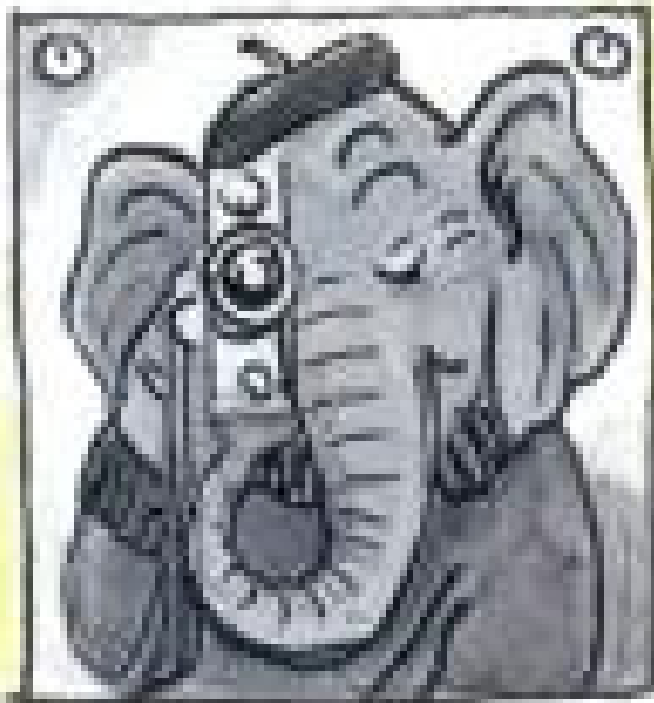
אבל אז התחיל הפילון לחשוב. "למה עלי לצלם את השמש דווקא בשמיים? אולי לצלם את בבואתה בנהר? או ביער, כשהיא משתקפת בטיפות טל! ומה רע בצילומים כאלה כמו טיפות זרחות בשמש מפוזרות בדשא תחת עצים, או קרני השמש על גגו של פונדק 'שלושה חזירונים'?" לוס היה כנראה ממש צלם אומן אם רעיונות כאלה באו לראשו. ממש חצי צלם וחצי פייטן. וכך צילם לוס את השמש בצורות שונות ושלח את הצילומים למערכת. ותוך יומיים קיבל מכתב:

"איך לפעמים. רק אחרי העננים. אבל אותנו מעניינת השמש במזג אוויר יפה. ברור?"
"שיהיה."
"ובכן לעניין. אתה מסכים?"

"אנסה."
"כלומר הסכמנו? אז נלחץ ידיים. אגב, קוראים לי בננס."
"שם יפה."
"אני לא מתלונן. ובכן לעניין. הנה לך כתובת. שלח לנו את הצילומים שלך. שלום."

המכתב עשה לפילון לוס מצב רוח כל כך טוב שלא
התאפק, אלא צילם את עצמו, ואת הצילום תלה
במקום בולט בביתו.

כבית רביצי מהפינה, מול מספרה "איפורת
ומיסלוח" או יותר נכון "מסכורת ואילוח".
לפילון לוס פרטיי.

חבר יקרי!

קיבלנו את התמונות. בדיוק שבצ-עשרי
חתיכות. ולצניין. הצילומים מצאו מאד חן
בציני המנהל, אני מתכוון לצורק שלנו.
החלטנו לנתן לך פרס עבור הדמיון והומור.
מה לזה הומור אינני יודע. אבל על הפרס אני
יודע. תקבל ששום, כלומר מחרתיים, שלושה
ארכיט של לזר.
הידיד שלך בנוס.